

РАЗЫСНЕНИЕ.

Въ таї пѣсень видиме похыштение то на един Само-Дивж отъ Стоіана мірянина (не друїдина), кой издѣбнжалъ Само-Дивы тѣ кату сї кжпали и вѣквши имъ самодивски тѣ дрѣхы, усвоилъ един отъ тѣхъ кату на силж, завель их у тѣхъ си и ся ужениль съ нею; водили ся три годины, добыли мжшкж рожбж, правили *понудж*, гудили имя на дѣте то, и кату му напивали годинж, кумъ имъ поискаль да му проиграй Роданка самодивишкы игроводъ, кого та не можила да играй освѣнь съ свои тѣ си *самодивишкы* дрѣхы, кои то Стоіанъ держялъ юште съкрыты, зашто то, какъ то видиме въ пѣсень таї, той ихъ былъ ублѣкаль съ другы дрѣхы. Стоіанъ помыслилъ чи та подирь толкова врѣмя, што е живѣла съ него, а и кату е добыла юште и дѣте, не ште помысли вѣкы да ся вѣрни на задѣ, т. е. при Само-Дивы тѣ, даль ѹ дрѣхж таї, таіа ихъ облѣкла, и съ силж таї на нею дрѣхж хвръкнжла и отишла първо на момински кладенцы, дѣ кату ся укжпала, добыла пакъ моминство то си, т. е. станжла пакъ *дѣва*, отишла при майкж си.

Само-дивски тѣ дрѣхи ся описважть въ таї пѣсень именно: сукманъ, златокрайки привѣзкы, зеленъ момински поясъ, и забунче *само-дивско*.

Въ народны тѣ ни приказкы, кои ся приказкжть връху Само-Дивы тѣ, казва ся чи сила та имъ была въ дрѣхы тѣ, и кату гы издѣбни нѣкои си да имъ зѣми *само-дивишкы* ти дрѣхы, тии вѣкы нѣмали силж да хврѣкжть, нѣ оставали се кату другы тѣ человѣци!

Роданка моліашта ся Стоіану да ѹ даде дрѣхы тѣ и да ихъ не зѣма за женж, казва му явно: *ты да не сѣкашь Стогане Самодивж женж да водишъ!* *Само-дива домъ не сѣбира, ни то ты дѣца отглыжда!* и кога то побѣгнжла казала му и му напомнила истое. Отъ того ся доказва явно чи Само-Диви тѣ, по чина си, не сї могли да ся бракосъчитаважть съ другы тѣ людие освѣнь се пакъ отъ чина си, или какъ то ся приказва за жены тѣ на *Самноты* ти, чи живѣли особно отъ мжжие то и само единъ пжть ходили въ годинж таї да ся сѣбиржть съ мжжие и призоры ся връштали пакъ въ усаменены тѣ мѣста дѣто сї живѣли. Тѣмъ ся е приписвало едно голѣмо искуство въ чародѣйство то и въ другы. Ето што говори Amédée Thierry връху той-зи прѣдмѣтъ:

Des magiciennes et des proph tesses étaient affiliées à l'ordre des druides mais sans partager ni les prérogatives, ni le rang élevé du sacerdose: elles servaient d'instrument aux vclont s des prêtres; elles rendaient des oracles, presidaient à certains sacrifices, et accomplissaient des rites mystérieux, d'où les hommes étaient sévèrement exclus. Leur institut leur imposait, de la façon la plus bizarre, tantôt la violation des lois de la pudeur, tantôt la violation des lois de la nature: ici la prêtresse ne pouvait dévoiler l'avenir qu' à l'homme qui l'avait